

บ้านจันทุนเหนือ

บ้านจันทุน ชุมชนขนาดกลางริมทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๐๑๗

(นครศรีธรรมราช-สงขลา)

มีต้นมะขามปลูกอยู่รายเรียงเป็นสัญลักษณ์หมู่บ้าน

๑. ลักษณะทางกายภาพ

บ้านจันทุนเหนือเป็นหมู่บ้านที่ ๓ ของตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองไปทิศใต้ประมาณ ๑๑ กิโลเมตร ประกอบด้วยกลุ่มบ้านเพียงกลุ่มเดียว คือบ้านจันทุนเหนือ

ทิศตะวันตก

ติดกับคลองเลียบ

ตำบลช้างซ้าย

๑.๒ ภูมิประเทศ

ภูมิประเทศของบ้านจันทุนเหนือมีลักษณะแตกต่างกันเป็นสองส่วน ส่วนที่เป็นที่ตั้งบ้านเรือนหรือชุมชน มีลักษณะเป็นสันทราย ซึ่งทอดยาวมาจากอำเภอท่าศาลาและอำเภอเมือง ผ่านตำบลท่าเรือลงไปยังอำเภอเฉลิมพระเกียรติและเชียรใหญ่ สันทรายนี้เกิดจากการทับถมของตะกอนทรายที่ถูกคลื่นพัดมาจากทะเลและจากตะกอนดินของภูเขาที่ถูกน้ำพัดพามาจากทิศตะวันตกของตัวเมือง ทับถมกันเป็นเวลาหลายศตวรรษ ส่วนพื้นที่ราบลุ่มทางตะวันออกของหมู่บ้านเกิดจากการแห้งของน้ำทะเล จึงกลายเป็นที่ราบลาดเอียงลงสู่ทะเล ซึ่งชาวบ้านได้ใช้เป็นพื้นที่ทำนา

๑.๑ ขนาดและอาณาเขต

บ้านจันทุนเหนือมีพื้นที่ประมาณ ๑,๕๕๐ ไร่ มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	ติดกับบ้านเกียดกาย ตำบลท่าเรือ
ทิศใต้	ติดกับบ้านจันทุนใต้ ตำบลท่าเรือ
ทิศตะวันออก	ติดกับบ้านหนองนอน ตำบลท่าเรือ

ลักษณะดินในบริเวณสันทราย ส่วนใหญ่เป็นดินทรายปนดินร่วน ลึกราว ๑.๐๐-๑.๕๐ เมตร ถัดจากนั้นจึงเป็นดินเหนียวปนทราย ส่วนในบริเวณที่ล้อมถัดจากสันทรายมีลักษณะเป็นดินเหนียว การระบายน้ำไม่ดี จึงเหมาะแก่การทำนาอย่างเดียว

ลำน้ำธรรมชาติในหมู่บ้านมีสองสาย สายแรกคือคลองหนองหนอง ซึ่งไหลผ่านพื้นที่ตอนใต้ของหมู่บ้าน และเป็นเส้นแบ่งแนวเขตระหว่างบ้านจันทุนเหนือ (หมู่ที่ ๓) กับบ้านจันทุนใต้ (หมู่ที่ ๑๔) ส่วนอีกสายหนึ่งคือคลองจันทุน ซึ่งไหลผ่านพื้นที่ด้านตะวันตกของหมู่บ้าน ก่อนจะไหลไปบรรจบกับคลองท่าเรือที่บ้านท่าเรือ (หมู่ที่ ๑๑)

๒. ลักษณะทางสังคม

ประชากรในบ้านจันทุนเหนือมี ๘๐ ครัวเรือน (มีจำนวน ๖๕๑ คน) ตั้งบ้านเรือนอยู่ในบริเวณริมทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๐๑๗ (นคร-เชียรใหญ่) ในจำนวนนี้ทุกคนนับถือศาสนาพุทธ ประชากรเข้ามาตั้งถิ่นฐานในบริเวณนี้มาแล้วเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ ปี

ภายในหมู่บ้านมีวัดอยู่วัดหนึ่งคือ วัดจันทุน เป็นวัดมหานิกาย ตั้งเมื่อ พ.ศ.๒๒๙๓ ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อ พ.ศ.๒๕๑๒ มีเนื้อที่ประมาณ ๔ ไร่ ส่วนสถานศึกษาระดับประถมศึกษามีโรงเดียวคือโรงเรียนวัดจันทุน มีเนื้อที่ประมาณ ๖ ไร่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

หน่วยงานของราชการที่มีอยู่ในหมู่บ้านนี้ ได้แก่ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ซึ่งเปลี่ยนฐานะมาจากที่ทำการสภาตำบล ส่วนบริการทางด้านสาธารณสุขแก่ประชาชน เนื่องจากไม่มีสถานีอนามัยในหมู่บ้าน ดังนั้นชาวบ้านจึงไปใช้บริการจากสถานีอนามัยบ้านพังสิงห์ (หมู่ที่ ๒) หรือจากโรงพยาบาลมหาราช ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากหมู่บ้านนัก

๓. ลักษณะทางเศรษฐกิจ

อาชีพหลักของชาวจันทุนเหนือ คือ รับจ้าง

ก่อสร้างเป็นหลัก อาชีพทำนามีบ้างแต่น้อย ส่วนการทำไร่นาสวนผสม และเลี้ยงปลาในกระชังและปลานิลได้รับความสนใจขึ้น ประกอบกับได้รับความช่วยเหลือจากโครงการพระราชดำริในโครงการลุ่มน้ำปากพนัง ทำให้ชาวบ้านเริ่มหันมาสนใจกิจการนี้ นอกจากนี้ยังมีการเลี้ยงสัตว์ใช้งานและสัตว์ปีกเพื่อส่งจำหน่าย ได้แก่ วัว สุกร เป็ด และไก่ เป็นต้น รายได้จากการประกอบอาชีพการเกษตรจัดว่าสูงกว่าตำบลข้างเคียง

ส่วนอาชีพนอกภาคเกษตรกรรม ได้แก่ อาชีพค้าขายและอาชีพรับจ้าง เป็นอาชีพรองถัดจากอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งมีรายได้เฉลี่ยปีละ ๔๐,๐๐๐ บาท/ครัวเรือน อาชีพรับจ้างส่วนมากเป็นงานรับจ้างก่อสร้างและงานในโรงงานอุตสาหกรรม รายได้เฉลี่ยปีละ ๓๖,๐๐๐ บาท/ครัวเรือน

๔. ลักษณะทางการคมนาคม

เส้นทางคมนาคมสายหลักที่ใช้เดินทางเข้าออกหมู่บ้าน คือ ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๐๑๗ (นครศรีธรรมราช-เชียรใหญ่) ซึ่งเป็นทางหลวงที่เชื่อมต่อไปยังจังหวัดสงขลา จากเส้นทางสายนี้ตรงกิโลเมตรที่ ๔ มีทางแยกเข้าสู่หมู่บ้านนี้ ขนาดของทางแยกมีขนาดเท่ากับซอย

ภายในหมู่บ้านมีซอยอยู่ ๕ ซอย คือ ซอยชัยยุทธราษฎร์อุทิศ ซอยข้างโรงเรียนวัดจันทุน ซอยพัฒนา ๑ ซอยพัฒนา ๒ และซอยพัฒนา ๓

๕. ประวัติชื่อหมู่บ้าน

ชื่อ "บ้านจันทุนเหนือ" ได้มาจากชื่อพีชเถาชนิดหนึ่งซึ่งพบมากในหมู่บ้านนี้ เดิมเป็นหมู่บ้านใหญ่ ต่อมาใน พ.ศ.๒๕๒ ได้แบ่งแยกพื้นที่เป็นสองหมู่บ้าน หมู่บ้านเดิมจึงเปลี่ยนชื่อเป็น "บ้านจันทุนเหนือ" มีฐานะเป็นหมู่บ้านที่ ๓ ของตำบลนี้

นายจับ พงศ์ทองเมือง* เล่าว่าเคยได้ยินผู้เฒ่าผู้แก่เล่าต่อๆ กันมาว่า บริเวณบ้านจันทุนเคยมีพีชเถาวัลย์ ชนิดหนึ่งชื่อว่า "จันทุน" ชอบขึ้นบนพื้นทรายหรือดินร่วนริมน้ำ ใบเล็กมน ดอกสีแดงมีขนาดเล็ก

สภาพพื้นที่ด้านตะวันออกของบ้านจันทุน

มักออกในฤดูแล้ง ชาวบ้านในแถบนี้นิยมนำยางไม้ชนิดนี้ไปเปื้อปลาหรือเปื้อสัตว์น้ำให้เมา เพื่อจะได้จับไปเป็นอาหารได้ง่าย เมื่อหมดฤดูที่ยางไม้จันทุน ปลาหรือสัตว์

น้ำก็พื้นดินสดดั้งเดิม เมื่อผู้คนเข้ามาตั้งถิ่นฐานในบริเวณนี้มากขึ้น จึงได้ตั้งชื่อหมู่บ้านว่า "บ้านจันทุน"

เมื่อทางราชการจัดแบ่งเขตปกครองท้องที่ตำบลท่าเรือ จึงได้นำเอาชื่อ "จันทุน" มาเป็นชื่อหมู่บ้าน และใช้มาจนกระทั่ง พ.ศ.๒๕๓๒ จึงได้แบ่งแยกพื้นที่เสียใหม่เพื่อสะดวกแก่การปกครองท้องที่และบริการแก่ชาวบ้าน ในการนี้ที่ทำการปกครองอำเภอเมืองจึงตั้งชื่อหมู่บ้านนี้ว่า "บ้านจันทุนเหนือ" สืบแต่นั้นมา

*สัมภาษณ์นายจับ พงศ์ทองเมือง อายุ ๗๘ ปี ณ บ้านเลขที่ ๑๕๓ หมู่ที่ ๒ (บ้านยวนกรัง) ตำบลทุ่งใหญ่ อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๐

